

GÖRMEZ SÖZÜ EDİLENİ

Sosyolog Adnan Gül'e

Aynı anda, bir arada yer ve gök
 Dal ve yaprak, şiir ve sözcük
 Birbiri ardınca mevsimler
 Eski kararsızlıklar arasında
 O değişmez olan kokuda
 Evet, insan orada büyütür taklidi
 Günlerin eşitliğini

Hiçbir üstünlük bahşetmeden acıya
 Talihsizlikle avutur yolculuğunu
 Kara çalar bahtına
 Sonra gün günden yorgun
 Eprimiş, tek düze içlik
 Boylanır vakte sere serpe
 Ölümlük işler kendine

Oysa çağ ister ki kişi, pay alsın saatten
 Demirci misali ırsın buğulu eli
 Biçim versin döğdüğüne
 Adıyla okunsun içteki alevi
 Aleviyle boy boylasın yaraya
 Yoksa neye yarar şu dünya defteri
 Neye yarar bıçak bıçağa kavga

Ki asıl taklit ötekilerin yaşattığı duygu
 Daha çok kimsesiz kalabalık saatinde
 Kesik içlenme uzunluğunda
 Kurgulanmış kuruntu
 Çıkar gelir imana gelmeyen kimlikle
 Kırılmış oyuncakla, çevrilmeyen topaçla
 Göstermeden geleneğin gücünü geceye
 Öylece oyalar
 İliştirmez seni kente

Ama nereye kadar taşıyabilir ki bir anne
Dingin çocuğu korku kundağıyla
Yahut tahammülle?
Er geç uyuşukluğa varır, kısıılır
Lüzumsuz tahayyülle döner hüznü
Köpük gibi pörsür evdeki ılık
Muradı gözünde kalır
Hatta öbür yüzü sayılır
Balkondaki sandalye

Öyle ya herkes örerse düşkünlüğü
Suçunu iterse ayağının ucuyla
Çekerse yorgana göre uzattığı ayağı
Büzülür, küçülür; bitime bağlar hayatı
O edilgen karanlıkta
Yanlış geçirilmiş düğmelerle
Yüklenir uykusunu
Zor olan bu
Zoru sürdürür insan
Artık taklitten de öte alışkanlık

Hâliyle unutturmak için kendini
Görmez sözü edileni

Nazım Payam